

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222201029
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3222201029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivice Čelkovej, v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Mikita s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 11, IČO: 36 861 901, proti žalovanému: Mountfield SK, s.r.o., so sídlom Martin, Kollárova 85, IČO: 36 377 147, právne zastúpeného: JUDr. Anna Kokavcová, advokátka so sídlom Žilina, Predmestská 90, IČO: 37 800 922, o splnenie nepeňažnej povinnosti - demontáž a odvoz dodaného bazéna a dodanie a montáž nového bazéna s uvedením okolia nového bazéna do pôvodného stavu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza /do 31.5.2023 Okresného súdu Bánovce nad Bebravou/, č. k. 1Csp/49/2022-100 zo dňa 6. apríla 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **m á** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku. Na vec aplikoval ust. § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. d/, ods. 5, § 499, § 502 ods. 1-3, § 100 ods. 1, § 101, § 102, § 508 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 písm. a), § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z.. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému vykonať demontáž a odvoz dodaného bazéna na základe zmluvy o dielo č. AQZ16/109/9/0069 zo dňa 04.05.2016, následne vykonať dodanie a montáž nového bazéna Tropicana Florida 620, resp. typovo porovnateľného bazéna (spolu s ostatnými súčasťami bazéna podľa uzavretej zmluvy o dielo), a to vrátane vykonania všetkých nevyhnutných búracích a stavebných prác, ako i uvedenia okolia nového bazénu do pôvodného stavu. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uzavrela so žalovaným ako dodávateľom dňa 04.05.2016 Zmluvu o dielo, na základe ktorej bol žalovaný povinný ako zhotoviteľ poskytnúť žalobkyni komplexnú dodávku bazéna typ Tropicana FLORIDA 620, čo predstavovalo dodávku a montáž predmetného bazéna, poskytnutie príslušnej typovej výkresovej dokumentácie bazéna, technické správy a tiež zaškolenie žalobkyne. K dodaniu diela došlo dňa 15.06.2016, kedy bol medzi stranami sporu podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí diela. Dňa 23.09.2019 žalobkyňa reklamovala u žalovaného vady diela - pľuzgieriky na stenách dodaného bazéna. Reklamácia žalobkyne bola zo strany žalovaného uznaná v celom rozsahu, pričom v rozhodnutí o reklamácií žalovaný uviedol ako spôsob vybavenia reklamácie - výmenu vadného bazéna za nový. Po uznaní reklamácie zo strany

žalovaného prebiehala medzi stranami sporu intenzívna emailová i listová komunikácia, avšak žalovaný do podania žaloby nevykonal výmenu vadného bazéna za nový. Samotná Zmluva o dielo neobsahuje záručné podmienky, ale len odkazuje na prílohu č. 3 Zmluvy o dielo - Záručný protokol zapustených bazénov Tropicana (reklamačné podmienky), ktorej obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť. Žalobkyňa poukázala na článok I. bod 1 prílohy č. 3 k Zmluve o dielo ako aj článok III. prílohy č. 3 Zmluvy o dielo, ktoré považovala za neprijateľné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané, ktorých obsah nemohla žalobkyňa pred podpisom zmluvy o dielo ovplyvniť, a ktorá celkom zjavne obmedzuje práva žalobkyne ako spotrebiteľky pri uplatnení zodpovednosti za vady diela, keď na ňu uvedené ustanovenie prenáša úhradu nákladov za všetky stavebné a búracie práce v súvislosti s výmenou telesa vadného bazéna. Preto považovala uvedené zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. d) v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, za neplatné. Uzavrela, že je povinnosťou žalovaného ako dodávateľa, ktorý uznal reklamáciu žalobkyne, aby vykonal demontáž a odvoz žalobkyne dodaného bazéna na základe Zmluvy o dielo, následne vykonal dodanie a montáž nového bazéna Tropicana Florida 620, resp. typovo porovnateľného bazéna (spolu s ostatnými súčasťami bazéna podľa uzavretej zmluvy o dielo), a to vrátane vykonania všetkých nevyhnutných búracích a stavebných prác, ako i uvedenie okolia nového bazénu do pôvodného stavu, a to na svoje náklady. Poukázala na článok 2 bod 1, článok 3 a 7, bod 2 Zmluvy o dielo, záručné podmienky a Záručný protokol, článok III. prílohy č. 3 a č. 4 k zmluve o dielo. Z Protokolu o odovzdaní a prevzatí diela k predmetnej zmluve o dielo vyplýva, že žalovaný ako odovzdávajúci a žalobkyňa ako preberajúci prevzala predmet diela - bazén Tropicana FLORIDA 620 vrátane komponentov špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy a doklady podľa súpisu, a to dňa 15.06.2016. Zo zákazkového listu prijatého žalovaným dňa 18.09.2019 vyplýva, že v uvedený deň si žalobkyňa uplatnila reklamáciu dodaného bazéna. Z rozhodnutia o reklamacii zo dňa 10.10.2019 vyplýva vybavenie prijatej reklamácie zo dňa 18.09.2019 žalovaným tak, že túto uznal a spôsob vybavenia reklamácie výmenou. Súčasťou bol aj odborný posudok č. 19/109/9/00037.

2. Súd prvej inštancie posudzoval žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatneného práva žalobkyňou. Uviedol, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť od 18.09.2019, t.j. odo dňa keď si žalobkyňa uplatnila právo u žalovaného, pričom mala uplynúť dňa 18.09.2022. Premlčacia lehota spočívala, neplynula v zmysle zákonných ustanovení z dôvodu mimoriadnych opatrení v súvislosti s koronavírusom (t.j. 35 dní, od 27.03.2020 do 30.04.2020, s poukazom na § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. a 41 dní, od 19.01.2021 do 28.02.2021, s poukazom na § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z.). O uvedenú dobu, t.j. spolu 76 dní je potrebné predĺžiť aj premlčaciu lehotu na podanie predmetnej žaloby. Žaloba žalobkyne, podaná na tunajšom súde dňa 03.10.2022, bola podaná pred uplynutím premlčacej lehoty. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ uzatvorili dňa 04.05.2016 Zmluvu o dielo, v znení jej príloh - príloha č. 3 - Záručný protokol zapustených bazénov Tropicana - reklamačné podmienky a príloha č. 4 - Podmienky predĺženej záruky Mountfield. Tiež nebolo sporné, že žalobkyňa dňa 18.09.2019 reklamovala vady diela, ktorú reklamáciu žalovaný uznal, dňa 10.10.2019, pričom spôsob vybavenia reklamácie výmenou nebol taktiež zo strany žalobkyne v súdnom konaní namietaný. V prejednávanej veci tak medzi stranami sporu boli sporné podmienky spôsobu vybavenia reklamácie, t.j. podmienky, za ktorých má byť výmena realizovaná, s poukazom na to, že tieto podmienky uvedené v prílohe č. 3 a 4 zmluvy o dielo zo dňa 04.05.2016 majú mať povahu neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka, čo má v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka spôsobovať ich neplatnosť.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 04.05.2016 uzatvorená zmluva, ktorú súd posúdil ako platne uzatvorenú zmluvu o dielo v znení jej príloh podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o ustálenie dĺžky dohodnutej záručnej doby na dielo, z prílohy č. 4 zmluvy o dielo - Podmienky predĺženej záruky Mountfield, jednoznačne vyplýva, že záručná doba začína plynúť dňom prevzatia diela (t.j. nesporne dňom 15.06.2016) a trvá 7 rokov v prípade, že výrobok bude používaný pre vlastnú potrebu, a preto súd vychádzal z toho, že záručná doba bola medzi účastníkmi zmluvy o dielo dohodnutá ako 7 ročná záručná doba, a to v rozsahu a za podmienok upravených v prílohe č. 3 a 4 Zmluvy o dielo (§ 502 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne, že si vady diela uplatnila v 1. roku predĺženej záruky, a teda rozsah a podmienky žalovaným uznanej reklamácie by sa mali riadiť podmienkami ako pri uplatnení si reklamácie v 1. roku záručnej doby (t.j. 0 % spoluúčasť a tiež by sa jej reklamácia mala vzťahovať aj na prípadnú výmenu ostatných súčastí bazéna, pričom náklady

na ich výmenu a výmenu telesa bazéna vrátane stavebných prác, všetky stavebné a búracie práce súvisiace s výmenou telesa bazéna by nemal hradiť objednávateľ). Samotná formulácia článku I. bod 1. prílohy č. 3, ktorého neprijateľnosť žalobkyňa namieta je uvádzaná jasne a zrozumiteľne pre bežného spotrebiteľa, keď na spotrebiteľa (žalobkyňu) prenáša zodpovednosť za úhradu stavebných, búracích prác, či nákladov na výmenu ostatných častí bazéna až po skončení zákonnej dvojročnej záruky, čiže od tretieho roku predĺženej záruky. Navyše uvedené tvrdenia (o dĺžke dohodnutej záručnej doby) neboli súčasťou podanej žaloby, tieto žalobkyňa uvádzala až pri jej výsluchu na pojednávaní a v kontexte vyjadrenia žalobkyne zo dňa 25.11.2022, kedy sama žalobkyňa uvádza, že záručná doba na teleso bazéna jej trvá až do dňa 04.05.2023 (t.j. 7 rokov od uzavretia zmluvy o dielo), vyznievajú ako účelové.

4. V podanej žalobe žalobkyňa ako spotrebiteľka namietala neprijateľnosť zmluvných podmienok zmluvy o dielo zo dňa 04.05.2016 obsiahnuté v prílohe č. 3 - Záručný protokol zapustených bazénov Tropicana - reklamačné podmienky, v zmysle § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka, čo malo v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka spôsobiť neplatnosť namietaných zmluvných dojednaní. Žalobkyňa nesporne prevzala predmet zmluvy o dielo dňa 15.06.2016 (v zmysle Protokolu o odovzdaní a prevzatí diela), ktorým dňom jej začala plynúť aj dohodnutá záručná doba v trvaní 7 rokov (príloha č. 4 zmluvy o dielo), a to

v rozsahu a za podmienok stanovených v prílohe č. 3 zmluvy o dielo - reklamačných podmienok. Dňa 18.09.2019 reklamovala u žalovaného ako dodávateľa a zhotoviteľa diela, vady dodaného diela - bazéna Tropicana FLORIDA 620. Vzhľadom k dátumu uplatnenia zodpovednosti za vady sa teda na ňu vzťahujú záručné podmienky v dohodnutom rozsahu pre uplatnenie zodpovednosti za vady v priebehu 4. roku dohodnutej 7 ročnej záručnej doby, ktoré podmienky a ich rozsah obsahuje príloha č. 3 zmluvy o dielo, s ktorou sa žalobkyňa mala možnosť oboznámiť už pri uzavretí zmluvy o dielo dňa 04.05.2016 v zmysle jej príloh. Rozsah a obsah reklamačných podmienok obsiahnutých v prílohe č. 3 zmluvy o dielo súd nepovažuje za spôsobujúci nerovnováhu a už vôbec nie nerovnováhu značnú v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobkyne), nakoľko má za to, že tieto dohodnuté podmienky a ich rozsah primerane odrážajú dobu, počas ktorej žalobkyňa odo dňa odovzdania a prevzatia diela, toto používala a užívala, v dôsledku čoho sa predmet diela užívaním žalobkyne opotrebovával, čím sa primerane aj zvyšovala možnosť výskytu vád na predmete diela, čo bolo následne premietnuté aj do rozsahu a obsahu záručných podmienok. Počas prvých dvoch rokov od prevzatia diela žalobkyňou, teda počas plynutia zákonnej záručnej doby (v zmysle vnútroštátnych predpisov) nebola zodpovednosť žalovaného za vady diela znížená. Až následne od tretieho roku záručnej doby sa s pribúdajúcim časom od prevzatia diela postupne obmedzovala zodpovednosť žalovaného za vady diela, pričom takto upravené záručné podmienky nie je možné vyhodnotiť ako neprijateľné, t.j. v rozpore

s dobrými mravmi. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je síce ochrániť spotrebiteľa, avšak iba pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Ak však spotrebiteľ môže elementárnym spôsobom zabrániť tomu, aby došlo k porušeniu rovnováhy vzájomných práv, dohodnuté podmienky nemožno považovať za také, ktoré ho neprimerane diskriminujú (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/1956/2007 z 30. marca 2010). Uzatvorenie zmluvy o dielo žalovaný nepodmieňoval akceptáciou predĺženej záručnej doby zo strany žalobkyne, teda ak táto o predĺženú záruku nemala záujem, mohla túto odmietnuť a v takom prípade by sa na vady predmetu diela vzťahovala zákonná záručná doba 24 mesiacov,

v ktorom prípade by si žalobkyňa reklamáciu vád diela uplatnila už po jej uplynutí.

5. Ani skutočnosť, že rozsah a obsah záručných podmienok by nebol dojednaný medzi žalobkyňou a žalovaným pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy individuálne nič nemení na vyššie uvedených záveroch o tom, že dohodnuté záručné podmienky a ich rozsah nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

V porovnaní s povinnosťami žalovaného ako dodávateľa v priebehu trvania celej záručnej doby nespôsobujú dohodnuté záručné podmienky značnú nerovnováhu v porovnaní s právami a povinnosťami žalobkyne ako spotrebiteľky počas trvania záručnej doby, a preto ich nie je možné považovať za neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, s poukazom na formuláciu petitu podanej žaloby, ako aj stále trvajúcu ochotu žalovaného, ktorú prezentoval aj v rámci zmierovacieho konania pred otvorením pojednávania vo veci samej, vybaviť uznanú reklamáciu v zmysle dojednaných záručných podmienok, súd žalobe nevyhovel. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262

ods. 1, 2 CSP a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal právo na náhradu trov konania voči v konaní neúspešnej žalobkyni. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Namietala, že rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárný a v rozpore so zákonom. Uviedla, že z podstaty zmluvného vzťahu, logiky a jadra veci vyplýva, že ide v skutočnosti o kúpnu zmluvu, pretože žalovaný sa finančne nepodieľal na stavebnej časti, ale len de facto dodal predmet kúpy s prísl.. Z bodu 1 Prílohy č. 3 vyplýva, že predĺžená záruka je 7 rokov a v tejto nie je možné započítať zákonnú záručnú dobu 2 roky, nakoľko zo všeobecných podmienok bod III. vyplýva, že základná záručná doba diela v trvaní 2 roky začína plynúť od dátumu protokolárneho odovzdania a prevzatia diela a záruku nad rámec zákonom stanovenej doby poskytuje žalovaný formou tzv. predĺženej záruky. Celková záručná doba je 9 rokov /2 ročná zákonná základná záručná doba + 7 rokov/, s ktorou skutočnosťou sa súd prvej inštancie nevysporiadal. V zmysle Prílohy č. 3 na strane 8 predmetnej Zmluvy o dielo je uvedené, že povinnosť zaťažuje žalovaného od tretieho roku predĺženej záruky, t.j. až po štvrtom roku od odovzdania a prevzatíu diela, čo by bolo v posudzovanom prípade až po 15.6.2020, pričom reklamácia a uznanie nastalo skôr. Poukázala na dobré mravy, nakoľko výmenou bazénového telesa, pričom išlo o výrobnú vadu, ktorá nevznikla zavinením žalobkyne, keď osmóza spôsobuje priesak vody do okolia a je bezprostredným ohrozením aj stavby - rodinného domu, by nemala byť zaťažená žalobkyňa ako spotrebiteľ. Žalobkyňa by musela opätovne vynaložiť nemalé finančné prostriedky, čo súd prvej inštancie nevzal do úvahy. Súd prvej inštancie arbitrárnym spôsobom zasiahol do práva žalobkyne na súdnu ochranu garantovanú Ústavou SR či Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd a žalobkyni nepriznal právo, ktoré žalovaný v plnom rozsahu uznal- výmenu bazénového telesa. Žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť hneď po reklamácií a zavinil, že sa žalobkyňa domáha svojich práv súdnou cestou. A navyiac, žalovaný ponúkol žalobkyni bazén s nižšou kvalitou prevedenia, o triedu nižší, s menšími rozmermi. Nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie upriamil pozornosť na riešenie niektorých neprijateľných dojednaní v predmetnej zmluve o dielo. Napriek záveru súdu prvej inštancie, že spotrebiteľská zmluva je v poriadku, s určitosťou bod 12. prílohy č. 4 v poriadku nie je, kde je uvedené, že po uplynutí dvoch rokov v prípade zahájenia reklamačného konania rozhoduje o spôsobe vybavenia reklamácie zhotoviteľ. Toto dojednanie je vážne a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného spotrebiteľského vzťahu. V tejto časti pochybil, keď v celosti právne posúdil predmetnú zmluvu o dielo ako bezvadnú. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť vykonať demontáž a odvoz dodaného bazéna na základe zmluvy o dielo č. AQZ16/109/9/0069 zo dňa 04.05.2016, následne vykonať dodanie a montáž nového bazéna Tropicana Florida 620, resp. typovo porovnateľného bazéna /spolu s ostatnými súčasťami bazéna podľa uzavretej zmluvy o dielo/, a to vrátane vykonania všetkých nevyhnutných búracích a stavebných prác, ako i uvedenia okolia nového bazéna do pôvodného stavu, a to všetko na svoje náklady v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania v rozsahu 100 %, resp. žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že podľa obsahu odvolania ťažiskovo žalobkyňa namieta údajne nesprávny, nedôvodný a neprípustný výklad sporných záručných podmienok v prospech žalovaného. Žalobkyňa nedôvodne uviedla, že v danom prípade sa jedná o kúpnu zmluvu, keď predmetom konania je zmluva o dielo - dodávka, montáž a prevádzkovanie bazéna. Žalobkyňa až pri výsluchu na pojednávaní konanom dňa 25.11.2022 namietala, že dohodnutá záručná doba je 9 rokov a ako príklad uviedla použitie bazéna na podnikateľské účely. Pre posúdenie právneho stavu žalovaný poukázal na prílohu č. 3 a č. 4 v znení: „od tretieho roku predĺženej záruky, t.j. po skončení zákonnej dvojročnej záruky sa pri výmene telesa bazéna predĺžená záruka nevzťahuje na prípadnú výmenu ostatných súčastí bazéna /skimmer, vratné trysky, svetlá a pod./ a náklady na ich výmenu a na výmenu telesa bazéna vrátane stavebných prác /doprava, montáž, napúšťanie vody, všetky stavebné a búracie práce súvisiace s výmenou telesa bazéna a pod./ hradí objednávateľ. Záručná doba začína plynúť dňom prevzatia diela. Žalovaný žalobkyňu neobmedzil na spotrebiteľských právach počas plynutia záručnej doby. V prospech žalobkyne predĺžil záručnú dobu nad zákonný rámec. Žalovaný uznal reklamáciu - vady bazénového telesa. Namietal tvrdenia žalobkyne o vytekaní hrdze a o priesaku vody do okolia a o bezprostrednom ohrození blízkej stavby rodinného domu, keď žalobkyňa únik vody z bazéna nereklamovala. Žalovaný prejavil ochotu riešiť situáciu, dokonca priaznivejšie ako mu vyplýva zo záručných podmienok. Žalobkyňa nevníma správne

skutočnosť, že rozhodnutie súdu nemusí byť vecne nesprávne len preto, že nedalo žalobkyni v plnom rozsahu za pravdu. Odvolacia námietka žalobkyne, že zamietnutím žaloby v celom rozsahu súd prvej inštancie spôsobil, že žalovaný už v budúcnosti nebude povinný plniť to, čo sám uznal, nie je dôvodná. Petit žaloby presahuje rámec povinností žalovaného vyplývajúcich z reklamácie väd bazénového telesa. Žalobkyňa mala správne a jasne formulovať petit. Žalobkyňa sa tým, že neumožnila žalovanému splniť povinnosť zo zodpovednosti za vady, sama vystavila riziku straty lehôt. I napriek tomu je žalovaný ochotný bazén vymeniť podľa poslednej ponuky zo dňa 9.3.2023. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobkyňa v písomne podanom vyjadrení uviedla, že žalovaný v celom rozsahu nárok žalobkyne popiera a na druhej strane chce bazén vymeniť. Žalovaným poskytnutá záruka nad zákonnú dvojročnú záruku bola dôvodom, prečo bazénové teleso s prísl. žalobkyňa kúpila od žalovaného. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je prekvapivý, keď sa súd prvej inštancie odchyľil od svojich skutkových zistení a právneho posúdenia. Poukázal na možnú aplikáciu ust. § 282, § 284 a § 285 CSP, keď súd prvej inštancie mal žalobe vyhovieť a to čiastočne - čo sa týka dodávky bazénového telesa /bez demontáže, odvozu, montáže a súvisiacich prác/. Cena bazénového telesa predstavuje 1 celkových nákladov na bazén s jeho kompletným príslušenstvom, vrátane búracích prác a osadenia nového telesa bazéna a úpravy okolia. Zvyšná 1 nákladov predstavuje sumu vo výške 8.300,- eur, ktorú by mal znášať žalovaný.

9. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení zo dňa 08.08.2023 uviedol, že žalobkyňa si uplatnila práva, ktoré jej nepatria. Žalobkyňa v podanom vyjadrení žiadala o aplikáciu ust. § 282 CSP, pričom nie je zrejmé, z akého dôvodu podala žalobkyňa žalobu, keď žalovaný uznal reklamáciu a bol pripravený odstrániť vady výmenou bazénového telesa. Žalobkyňa užíva bazén 7 rokov, napriek tomu žiada o dodanie nového bazéna, nového príslušenstva a vykonať práce a dodávky, ktoré neboli premetom plnenia žalovaného v uzatvorenej zmluve o dielo.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 20.02.2024 uviedla, že ako spotrebiteľ si uplatnila nárok z kúpnej zmluvy a v zmysle záručných podmienok. Žalovaný deklaroval výbornú kvalitu bazénového telesa, pričom záručné podmienky boli výhodnejšie oproti ponuke iných predajcov. Rovnako žalovaný utvrdil žalobkyňu kvalitou a časovou výdržou bazénového telesa. Časom sa ukázala nekvalita bazénového telesa. Sám žalovaný uznal, že v dôsledku výskytu chybných bazénových telies ukončili zmluvný vzťah s Poľskom. Žalovaný reklamáciu uznal a vyhodnotil predmetné bazénové teleso ako trvale poškodené - tzv. osmotický bazén, na ktorom sa nedá vykonať žiadna oprava. Súčasne ponúkol výmenu za bazén nižšej kvality, kategórie, s nevýhodnými technickými parametrami. Žalovaný sa snaží zbaviť zodpovednosti za predaný nepodarok. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne nesprávny a nezákonný.

11. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.3.2024 uviedol, že vyjadrenie žalobkyne neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by sa akokoľvek týkali právnej stránky sporu a mali význam pre právne posúdenie toho, či súd prvej inštancie neporušil zákon.

12. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

13. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný ako vecne správny, za použitia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

14. V predmetnej veci súd prvej inštancie posudzoval zmluvu o dielo uzatvorenú medzi žalobkyňou ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom zo dňa 4.5.2016, záručný protokol, reklamačné podmienky ako i prílohy k zmluve. Ustálil, že dĺžka dohodnutej záručnej doby na dielo, v zmysle prílohy č. 4 zmluvy o dielo začína plynúť dňom prevzatia, teda dňom 15.6.2016 a trvá 7 rokov. Dňa 18.9.2019 reklamovala žalobkyňa u žalovaného vady dodaného diela, v priebehu 4. roku dohodnutej 7 - ročnej záručnej doby /rozsah a podmienky uvedené v prílohe č. 3 a 4 Zmluvy o dielo/. Žalobkyňa uplatnila vadu diela v priebehu 4. roku dohodnutej 7 - ročnej záručnej doby, t.j. žalobkyni nevznikol nárok na výmenu ostatných súčastí bazéna, náklady na ich výmenu a výmenu telesa bazéna vrátane

stavebných prác. Záverom súd prvej inštancie, po preskúmaní žalobkyňou namietaných neprijateľných zmluvných podmienok zmluvy o dielo zo dňa 4.5.2016, obsiahnutých v prílohe č. 3 - záručný protokol zapustených bazénov Tropicana - reklamačné podmienky, uzavrel, že dohodnuté záručné podmienky a ich rozsah nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa .

15. Odvolateľka (žalobkyňa) namietala jednak vecnú nesprávnosť tohto rozhodnutia uplatňujúc výslovne dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1, písm. f/, h/, CSP (nesprávne skutkové a právne závery) a posúdiac obsah odvolania tiež uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ resp. d/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady, spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia), naplnenie čoho vzhliadal v tvrdenom nedostatočnom, arbitrárnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ako aj § 365 ods. 1 písm. e/ CSP /súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností/.

16. Odvolací súd skúmal, či vo svetle žalobkyňou v odvolaní tvrdených skutočností o nedostatočnom, či arbitrárnom odôvodnení rozhodnutia (ne)došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces), resp. dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (existencii inej vady spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia).

17. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

18. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je síce nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné.

19. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatok dôvodov) bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998), čím sa zaoberalo tiež Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“, vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

20. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhladol dôvodnosť jednak pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R 2/2016, ktorá pripúšťa, že „celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu“, čím z hľadiska tvrdenej vady odôvodnenia rozsudku nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za súčasného záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia rovnako netrpí ani takými nedostatkami, ktoré by boli spôsobilé k záveru o existencii tzv. inej vady konania, následkom ktorej by rozhodnutie vo veci bolo nesprávnym (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

21. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, v parametroch daných ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli zjavne neodôvodnené, či neakceptovateľné, nevyplýva z nich ani jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdnom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov a posúdenie relevantných právnych otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie. Skutočnosť, že odvolateľka sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tiež nemožno podľa odvolacieho súdu považovať za arbitrárne, ku ktorému záveru by bolo možné dospieť len v prípade, ak by sa súd v odôvodnení obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že argumenty účastníka sú nesprávne bez vysvetlenia dôvodu takéhoto záveru, o ktorý prípad však v posudzovanej veci nešlo. Je potrebné si však uvedomiť, že len čím je dôkladnejšia a podrobnejšia je argumentácia účastníka konania (samozrejme ak má pre vec podstatný význam), tým dôkladnejšia musí byť aj argumentácia súdu, ktorou predložené argumenty spochybňuje alebo vyvracia.

23. Nedôvodne teda tiež žalobkyňa tvrdí, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal dostatočne so všetkou argumentáciou, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvýrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B) k naplneniu čoho v posudzovanej veci došlo.

24. Vo vzťahu k ďalším tvrdeniam žalobkyne odvolací súd uvádza, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí právo sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97), či právo na ním požadované právne posúdenie a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony (I. ÚS 50/04).

25. V súhrne tak žiadna z odvolacích námietok produkovaných žalobkyňou, nebola spôsobilou k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

26. Podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že žalobkyňa nešpecifikovala, aké dôkazy, ktoré v priebehu konania navrhla, súd prvej inštancie nevykonal, preto uplatnený odvolací dôvod nie je dôvodný.

27. Ďalej vychádzajúc z obsahu odvolania žalobkyňa namietala nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

28. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

29. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

30. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

31. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

32. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľky, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, keď vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil predmetný návrh. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220

ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

33. Ťažisko odvolacích námietok žalobkyne spočíva v nesprávnom právnom posúdení predĺženej záručnej doby s uvedením, že žalovaný by sa mal okrem výmeny bazénového telesa podieľať aj na výmene iných komponentov a na stavebných prácach a neprijateľných zmluvných podmienok.

34. Podľa § 499 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dielo, kto prenechá inému vec za odplatu, zodpovedá za to, že vec v čase plnenia má vlastností výslovne vymienené alebo obvyklé, že ju možno použiť podľa povahy a účelu zmluvy alebo podľa toho, čo účastníci dojednali, a že vec nemá právne vady.

35. Podľa § 502 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, zákon, jeho vykonávací predpis, dohoda účastníkov alebo jednostranné vyhlásenie scudziteľa môžu ustanoviť, v ktorých prípadoch sa zodpovedá za vady, ktoré sa vyskytujú do určenej alebo dojednanej doby po splnení. Účastníci môžu tiež dohodnúť zodpovednosť za vady, ktoré sa vyskytnú do určenej alebo dojednanej doby od splnenia, alebo zodpovednosť podľa prísnejších zásad, než ustanovuje zákon. O takej dohode vydá povinná osoba oprávnenej osobe písomné potvrdenie (záručný list). Záručný list obsahuje meno a priezvisko, obchodné meno alebo názov predávajúceho, jeho sídlo alebo miesto podnikania, obsah záruky, jej rozsah a podmienky, dĺžku záručnej doby a údaje potrebné na uplatnenie záruky. Ak záručný list neobsahuje všetky náležitosti, nespôsobuje to neplatnosť záruky.

36. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. d/, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré d/ vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu.

37. Z okolností preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že strany sporu uzatvorili dňa 4.5.2016 Zmluvu o dielo, na základe ktorej sa žalovaný ako zhotoviteľ zaviazal poskytnúť žalobkyňu ako objednávateľovi kompletnú dodávku bazénu Tropicana Florida 620. Súčasťou zmluvy o dielo bol Záručný protokol a podmienky predĺženej záruky- príloha č. 3 a 4. Z čl. I., bod 1 prílohy č. 3 k zmluve o dielo vyplýva, že záručná doba je 7 rokov.

38. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie zistil, že záruka je poskytovaná s amortizačným členením spoluúčasti objednávateľa a to 1.- 2. rok- 0 %, spoluúčasť, 3. rok - 10 % spoluúčasť, 4. rok- 20 % spoluúčasť, 5. rok- 30 % spoluúčasť, 6. rok- 40 % spoluúčasť a 7. rok- 50 % spoluúčasť. Od tretieho roku predĺženej záruky, t.j. po skončení dvojročnej záruky, sa pri výmene telesa bazéna záruka nevzťahuje na prípadnú výmenu ostatných súčastí bazéna/ skimmer, vratné trysky, svetla/ a na náklady na ich výmenu a na výmenu telesa bazéna vrátane stavebných prác/ montáž, doprava, napúšťanie vody, všetky stavebné a búracie práce súvisiace s výmenou telesa bazéna hradí objednávateľ. Žalobkyňa ako objednávateľ bola riadne oboznámená so zmluvou o dielo, s vyššie uvedenými zmluvnými podmienkami, so záručným protokolom ako i s prílohami a tieto na znak súhlasu zmluvu podpísala. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie jednoznačne vyplývajú správne závery poukazom na záručnú dobu ako i závery, že žalobkyňa uplatnila vady diela v 4.

roku dohodnutej 7 ročnej záručnej doby, keď sa súd prvej inštancie nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že si uplatnila vady diela v 1. roku predĺženej záruky.

39. V zmysle prílohy č. 4 k zmluve o dielo záručná doba začína plynúť dňom prevzatia diela a trvá, pri dodržaní zmluvných podmienok, 7 rokov v prípade, že výrobok bude používaný pre vlastnú potrebu. Žalobkyňa prevzala predmet diela - bazén dňa 15.6.2016 a reklamáciu uplatnila dňa 18.9.2019. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobkyňa uplatnila vady diela v 4. roku počas plynutia dohodnutej 7 ročnej záručnej doby, preto odvolacie námietky žalobkyne, že samotná predĺžená záruka je 7 rokov a v tejto záruke nie je možné započítať zákonnú záručnú dobu 2 roky, nie je správna. Záručná doba bola dohodnutá v trvaní 7 rokov a nemá vplyv na to, aby sa zákonná záručná doba ako taká, teda ako celok predlžovala. Predĺžená záruka určuje spoluúčasť žalobkyne ako objednávateľa s percentuálnym uvedením spoluúčasti v priebehu nasledujúcich rokov so špecifikáciou, aké konkrétne úkony, náklady či súčasti bazéna sa na predĺženú záruku nevzťahujú. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd v tomto smere súhlasí s právnym posúdením súdu prvej inštancie týkajúcej sa predĺženej záruky, keď správne uviedol, že vzhľadom na dátum uplatnenia zodpovednosti za vady diela sa na ňu vzťahujú záručné podmienky v dohodnutom rozsahu pre uplatnenie zodpovednosti za vady v priebehu 4. roku dohodnutej 7 ročnej záručnej doby, ktoré podmienky a rozsah obsahuje príloha č. 3 zmluvy o dielo, s ktorou sa žalobkyňa mala možnosť oboznámiť už pri uzatvorení zmluvy o dielo zo dňa 4.5.2016 v zmysle jej príloh. V tomto smere sú vyššie uvedené záručné podmienky jednoznačné. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že tvrdenia žalobkyne o dĺžke dohodnutej záručnej doby neboli súčasťou podanej žaloby, tieto žalobkyňa uviedla až pri výsluchu na pojednávaní ako i vo vyjadrení zo dňa 25.11.2022.

40. Žalobkyňa v podanom odvolaní poukázala na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, ktorý upriamil pozornosť na riešenie neprijateľnosti niektorých dojednaní v zmluve o dielo, pričom spornou je výkladová časť záručných podmienok, ktoré súd nemôže vykladať v neprospech spotrebiteľa. Z uvedenej formulácie odvolacích námietok odvolací súd nezistil, aké konkrétne výhrady žalobkyňa uplatňuje pri posúdení neprijateľnosti zmluvných dojednaní, v čom vidí nesprávnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, odsek 35.-37., s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

41. Vychádzajúc z čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. V zmysle § 149 až § 154 CSP strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, tieto skutkové tvrdenia ako aj návrhy na vykonanie dôkazov o nich sú prostriedkami procesného útoku, resp. obrany a ako také musia byť stranami sporu uplatnené včas, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Z uvedeného vyplýva, že medzi základné povinnosti strán sporu teda patrí v konaní povinnosť tvrdenia (bremeno tvrdenia) a dôkazná povinnosť, ktoré si však strany musí splniť do určitého okamihu konania /do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania konajúcim súdom/.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že základnou povinnosťou žalobkyne v civilnom súdnom konaní je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobkyňa je nielen povinná tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinná označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Treba zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv. objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania nedávajú súdu podklad pre prijatie záveru či už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze. Ide v podstate o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (Macur Jozef, Dôkazné bremeno v civilnom súdnom konaní, 1.vydanie, Brno, Masarykova Univerzita v Brne, 1995). Pokiaľ ale súd na základe vykonaných dôkazov zistí skutkový stav a v rámci voľnej úvahy dospeje k záveru o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany v spore, rozhodne vo veci samej na základe zisteného skutkového stavu, t.j. neuplatnia sa pravidlá dôkazného bremena.

43. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádza z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti,

z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech.

44. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

45. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

46. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

47. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

48. Konceptia odvolacieho konania v civilnom spore totiž vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku, alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené, keďže strany sporu mali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie príležitosť tieto použiť, pričom ako tomu bolo aj v posudzovanej veci

a zistil to súd preskúmaním spisového materiálu, boli súdom poučené o zákonnej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov, teda tzv. novôt je takto prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok uvedených v ust. § 366 CSP, ktoré podmienky sú stanovené po 1./ taxatívny vymedzením účelu použitia týchto novôt, resp. taxatívny vymedzením odvolacích dôvodov, ktorých sa novoty týkajú (§ 366 písm. a) až c) - pokiaľ sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, či má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a po 2./ neporušením procesnej diligencie sporovej strany v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d), ak odvolateľ nemohol novoty bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). Odvolací súd preto na návrh žalobkyne na dodávku bazénového telesa, poukazom na ust. § 282 CSP, za situácie, keď takýto návrh žalobkyne ani nebol v konaní pred súdom prvej inštancie podaný, neprihliadal, keď ide o novoty v odvolacom konaní. Na zdôraznenie odvolací súd dopĺňa, že rozporuplne vyznieva ďalšie vyjadrenie žalobkyne v rámci odvolacieho konania, poukazom na aplikáciu ust. § 282 CSP, keď v podanom odvolaní žalobkyňa jasne formulovala a uviedla, že žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu. Na túto skutočnosť upriamil pozornosť v odôvodnení svojho rozhodnutia aj súd prvej inštancie, ktorý poukázal na formuláciu petitu ako aj stále trvajúcu ochotu žalovaného vybaviť uznanú reklamáciu v zmysle dohodnutých záručných podmienok. Rovnako ďalšie odvolacie námietky žalobkyne nie sú dôvodné, keď ide o novoty v odvolacom konaní. Žalobkyňa namietala, že predmetná zmluva, v bode 15. prílohy č. 4 spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného spotrebiteľského vzťahu, keď po uplynutí dvoch rokov záruky v prípade zahájenia reklamačného konania rozhoduje o spôsobe vybavenia reklamácie zhotoviteľ, teda žalovaný, pričom súd prvej inštancie pochybil, keď

v celosti právne posúdil predmetnú zmluvu o dielo ako bezvadnú. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/84/2023, zo dňa 25. apríla 2024,

v zmysle ktorého pokiaľ spotrebiteľ neuviedol rozhodujúce skutkové tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoj nárok, nie je možné bez vznesenej námietky na tieto prihladať. Žalobkyňa v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nevnesla námietku vo vzťahu k ďalšej neprijateľnej zmluvnej podmienke, preto odvolací súd, aplikujúc inštitút novôt, na túto neprihliadal. Ako novoty v odvolacom konaní odvolací súd posúdil aj odvolacie námietky žalobkyne poukazom na priesak vody z bazéna do okolia, ohrozenie blízkej stavby- rodinného domu ako i na uzatvorenie kúpnej zmluvy s tvrdením, že v podstate ide o kúpnu zmluvu. Žalobkyňa v podanej žaloby ako i v priebehu konania pred súdom prvej inštancie poukazovala na uzatvorenú zmluvu o dielo, ktorú správne posúdil súd prvej inštancie.

49. Odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku o veci samej. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie,

s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

50. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

54. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému odvolací súd priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

55. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).